

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 25.05.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Fadila Mujića

Svedok je radio kao načelnik kriminalističke policije u SUP-u Zvornik. Dana 6.04. 1992. godine došlo je do podele SUP-a na srpski i muslimanski deo. Srpski policajci su otišli u Karakaj, a Muslimani su ostali u zgradi SUP-a u gradu.

Hapšenje četvorice naoružanih ljudi

U noći između 7. i 8. 04.1992. svedok je spavao sa porodicom u stanu svoje tašte. Sa njima je bio i njegov kolega, tada komandir stanice milicije Asim Alić. On je spavao kod Mujića jer nije bilo sigurno da ide u svoj stan u Kalesiju. Negde oko 01:00 časova, 8.04. svedoka Mujića je telefonom pozvao načelnik SUP-a Zvornik Osman Mustafić i rekao da je od dežurne službe obavešten da su u SUP privedena četiri vojnika i da on i Asim odu tamo i provere o čemu se radi.

Mujić i Alić su sačekali svitanje jer je bilo nesigurno da po noći idu kroz Zvornik. Negde između 4:00 i 4:30 časova došli su u SUP i videli su četvoricu vojnika u maskirnim uniformama. Na stolu su stajale njihove automatske puške, pištolji, sajle za davljenje i hrpa raznih propusnica i ličnih karti. Sa svom četvoricom opširnije informativne razgovore obavio je Asim Alić. Ti vojnici su izjavili kako je trebalo da idu u Mali Zvornik, u hotel *Jezero* ali su zalutali, naleteli na barikadu koju su držali Muslimani i onda su uhapšeni. Od te četvorice, dvojica su bili braća Vučkovići, Repić i Žuća. Mujić kaže da za drugu dvojicu nije znao kako se zovu, ali je pretpostavio da su vojnici JNA. Sve vreme do predaje nije saznao njihov identitet.

Muslimani iz Zvornika su počeli da se okupljaju oko SUP-a, hteli su da linčuju zatvorenike, pretili su likvidacijom. Ti uhapšeni vojnici su rekli da je trebalo da se sastanu sa Arkanom u Malom Zvorniku. Mnogo građana se okupilo oko SUP-a tako da je svedok ovu četvoricu vojnika sklonio na bezbednije mesto, u svoju kancelariju i od njih tražio da budu mirni i da ne prilaze prozoru kako ih ne bi videli građani koji su bili ogorčeni.

Predaja zarobljenih vojnika majoru Pavloviću

Negde između 9:00 i 10:00 časova svedok Mujić je napustio prostorije SUP-a da bi uz pomoć jednog tehničara prebacio ženu i dvoje dece u Mali Zvornik pa dalje u Srbiju, što mu je i uspelo. Zatim se vratio u SUP i negde oko 11:00 časova počeo je napad na Zvornik. Njega je telefonom zvao čovek koji se predstavio kao major Marko Pavlović i pitao da li su ova četvorica vojnika u SUP-u na šta mu je on odgovorio da jesu. Objasnio mu je da bi oni njih pustili ali da nije bezbedno, jer bi ih okupljeni građani mogli linčovati. Marko Pavlović ga je ponovo zvao i dogovarao se kako da ovu četvoricu prebace u Mali Zvornik. Pominjao je blindiranu maricu SUP-a Zvornik, zatim mogućnost da budu dovedeni do crkve i srpske varoši, međutim Mujić je odgovorio da je to rizično jer bi morali da idu čitav kilometar kroz grad, što bi znatno ugrozilo njihovu bezbednost.

Major Marko Pavlović je između 11:00 i 17:00 časova 8. 04. zvao više puta svedoka Mujića da bi ova četvorica bili pušteni. Zvao je i neki pukovnik Bošković iz vojne policije Generalštaba JNA, zatim general Sava Janković, komandant Tuzlanskog korpusa. Marko Pavlović je obećavao razmenu, rekao je da imaju zarobljenih 60 do 70 Muslimana u Malom Zvorniku. Dakle, posle više razgovora, dogovoreno je da ova četvorica krenu prema hidrocentrali i to onim automobilom kojim su išli kada su zaustavljeni, žutim mercedosom tipa 123. Sa njima je u kolima bio i svedok Mujić, a kolima je upravljao jedan od njih. Tako su uspeli preko hidrocentrale da ih prevedu i svedok Mujić je tu prvi put ostvario direktan kontakt sa majorom Markom Pavlovićem, koga je opisao kao čoveka u maskirnoj uniformi, visokog 170–180 cm. Kada je svedok Mujić postavio pitanje razmene tih 60–70 Muslimana, on mu je objasnio da na igralištu u Malom Zvorniku ima 7.000 Muslimana koji su pobegli u Mali Zvornik. To Mujić objašnjava na sledeći način: „Ja sam tada to razumeo da uzimanja Muslimana nije bilo i da su mogli u svakom momentu iz te grupe od nekoliko hiljada uzeti koliko su hteli. Ali nisu izvršili odabir, odnosno uzimanje 60 ili 70.” Znači, nikakvi Muslimani nisu predati Mujiću kao zamena za ova četiri vojnika.

Predsednica Veća je predočila svedoku da je svedok Asim Alić rekao kako je on ovu četvoricu preveo preko brane, a da mu je zauzvrat Marko Pavlović garantovao da će proći kroz Srbiju sa porodicom i onda otići u Nemačku. Svedok odgovara da to nije tačno, da je njegova porodica između 9:00 i 10:00 časova prebačena u Mali Zvornik i da se posle 10 dana čuo sa porodicom koja je bila u Nemačkoj.

Logori u Zvorniku

Svedok je za vreme ratnih sukoba u Zvorniku bio u Sapni. U Sapnu su dolazili građani koji su sa srpske teritorije dolazili na muslimansku stranu i sva njegova saznanja o logorima i stradanjima Muslimana potiču od tih građana. O tim saznanjima svedok kaže: „pogotovo Repić, jer celo vreme otprilike od dolaska u Zvornik 8. 04. pa sve negde do juna, jula meseca, nije uopšte menjao svoj vanjski izgled. Permanentno je nosio taj repić, pa ga je svet tako markantnog zapazio. I onda je odlazio na *Ekonomiju*, dole, gde su bili zatvoreni civili, odlazio je u Dom kulture u Čelopeku, na *Ciglanu*, odlazio je u *Novi izvor*, zgradu i onaj deo grada iza SUP-a, prema Diviču“.

O detaljima vezanim za postojanje logora u Čelopeku, na *Ekonomiju* i *Ciglanu* nema lična saznanja pošto je za vreme formiranja i postojanja tih logora bio u Sapni.